

Tuần Báo Vô Vi

11 tháng 7 năm 2021

Số 559

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Quân bình để làm gì?
- 2) Làm sao quán thông được?
- 3) Sự thấy do đâu mà có?
- 4) Tại sao phải chịu mù?
- 5) Sự vận hành sắp sẵn trong con người tại sao ngột?
- 6) Muốn thông thì phải làm sao?
- 7) Nhịn nhục tối đa có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montreal 21-09-2003 4:35AM 1) Hỏi: <i>Quân bình để làm gì?</i> Đáp: Thừa quân bình để phục vụ tâm thân. Kệ: Thực hành chơn pháp trí phân minh Giải tỏa phiền ưu giúp chính mình Lưu luyện tình đời không lối thoát Bình tâm thanh tịnh tự phân minh.	Montreal 22-09-2003 6:06AM 2) Hỏi: <i>Làm sao quán thông được?</i> Đáp: Thừa phải thành tâm phục vụ thì mới có cơ hội quán thông. Kệ: Quán thông sáng suốt tự tham tông Quy hội tâm linh tự giải vòng Khai triển chính mình quy một mối Bình tâm thanh tịnh tiến từ hồi.
Atlantic City 23-09-2003 11:30AM 3) Hỏi: <i>Sự thấy do đâu mà có?</i> Đáp: Thừa sự thấy từ mắt sáng thấy. Kệ: Mắt sáng ổn định thấy rõ ràng Bình tâm nhận thức cảm đang hoàng Thực hành chánh pháp tâm an lành Đại nguyện chơn hành đi tới đích.	Atlantic City 24-09-03 4:32AM 4) Hỏi: <i>Tại sao phải chịu mù?</i> Đáp: Thừa tại thân kinh cặp mắt bất thông. Kệ: Thần kinh cặp mắt khai thông đầu Loạn xạ mắt mờ không tiến bước Bực bội chính mình càng chuyển động Tự mình xét xử chuyển một lòng.
Atlantic City 25-09-03 6:20AM 5) Hỏi: <i>Sự vận hành sắp sẵn trong con người tại sao nghệt?</i> Đáp: Thừa sự vận hành bị nghệt do sự tham lam hưởng thụ ăn uống không có trật tự. Kệ: Ăn uống một chiều khí bất thông Thực hành không tiến chuyển lòng vòng Cơ may không có tự phân tông Tạo chấp tạo mê lại khó thông.	Atlantic City 26-09-03 6:00AM 6) Hỏi: <i>Muốn thông thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn thông thì phải nhẫn nhục tối đa. Kệ: Nhịn nhục tối đa tự đạt hòa Khai thông trí tuệ tự can qua Bình tâm học hỏi chữ thân hòa Giải tỏa ưu phiền không rước động.
Atlantic City 27-09-03 9:05AM 7) Hỏi: <i>Nhịn nhục tối đa có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa nhịn nhục tối đa rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Dứt khoát tu tiến tự thực hành Phân hành đời đạo hướng về thanh Cần khôn quy một tự phân hành Trí giác phân minh tự hướng thanh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 12

Xét thể cảnh lòng người kích động
Hưng vong thành bại trí tâm phòng
Quây quần trước tánh không sao tiến
Thắc mắc vì ta chẳng góp công.

Góp công xây dựng cơ phòng
Giúp mình giúp họ mở lòng độ nhơn
Học tu tu học quy hườn
Chơn tâm chơn ý chẳng sòn chẳng phai
Một lòng một dạ tiến hoài
Dù cho tăm tối vẫn cài cho mình
Nằm trong nguyên lý chính mình
Từ đi ngồi đứng từ tình giả chơn
Yếu hèn lâm cảnh giận hờn
Thông minh vĩ đại mình ơn Phật Trời
Sửa tâm sửa tánh sửa lời
Thương yêu chánh pháp đời đời không phai
Cha Trời gánh nặng hai vai
Làm người cũng phải tự đầy lấy thân
Hồn thời tiến hóa chuyên cần
Thực hành tự giải mình tăng nọ duyên
Vì con chồng vợ giao liên
Các miền thanh trực quy nguyên chơn tình
Hồn thời vẫn trẻ đẹp xinh
Động không thấy động chơn tình Trời ban
Tâm mình tự xét tự bàn
Tâm linh thức giác hạ màn trần gian.

Montreal, ngày 29-3-1980

“Xét thể cảnh lòng người kích động”: Người tu thiền nhắm mắt thì thấy cảnh yên, nhưng mở mắt xét thể cảnh lòng kích động. Mọi sự quyền rũ của bên ngoài, đối với những người tu chưa được phát triển thì luôn luôn xét thể đứng của cảnh lòng mà người kích động, trong tâm bị kích động. Đó là đối với phần tu chưa đạt được thanh tịnh thì luôn luôn gặp phải những sự kích động như vậy.

“Hưng vong thành bại trí tâm phòng”: Xét thấy sự hưng vong thành bại của mọi sự việc, trí tâm lại sợ,

sanh ra thắc mắc đủ điều, tâm bất ổn. Lúc tu thấy yên, lúc mở mắt thấy động, đó là tu chưa đúng mức. Pháp Luân Thường Chuyển chưa được khai thông thành ra ngoại cảnh mới kích động nội tâm.

“Quây quần trước tánh không sao tiến”: Lúc đó không lối thoát, nghĩ xuống, nghĩ sự kích động, sự dâm tánh lại bộc phát, cảm thấy mình không lối thoát. Càng không lối thoát thì càng thắc mắc nhiều hơn.

“Thắc mắc vì ta chẳng góp công”: Thấy mình chưa làm được công tác gì hữu ích, hòa đồng với mọi người và cần khôn vũ trụ, cảm thấy buồn tẻ, thấy mình chưa tiến. Cho nên, người tu phải qua nhiều giai đoạn. Từ giai đoạn buồn tẻ đến giai đoạn kích động, rồi mới rõ được phần trước đã hoành hành và làm cho ta phải điều đứng, thắc mắc. Đó là trước diễn của phàm ngã bành trướng, đang giành chơn ngã. Cho nên, chúng ta phải quyết tâm vượt qua giai đoạn đó mới thấy rõ được. Phần mình được nguyên lý của âm dương, thanh trực ở trong cái tiểu vũ trụ này. Người công phu của pháp này là đang giải và sắp lại trật tự của sự kích động và phản động của nội tâm để hòa tiến. Tiến lên sự thanh thân rồi mới đón tiếp, thừa tiếp cái thanh điển bên trên của bộ đầu.

Các bạn tu, nhiều bạn vẫn ở trong vòng lần quần, chưa chịu tự giải tiến và chấp nhận sự sai lầm của chính mình. Đám ra tự biện hộ không có tiến nổi, vì phần trước diễn nó quây quần xuất phát. Cho nên, đảng này chúng ta có cái Pháp Luân Thường Chuyển, co lười rằng kẻ rằng mà phải từ từ hít giải. Rất kiên trì mới giải quyết. Đưa từ hạ từng lên tới trung từng, thượng từng nhiên hậu mới được sáng suốt.

Cho nên, phải có sự kiên trì dày công. Bởi vậy, tôi luôn luôn nhắc nhở các bạn phải trong thực hành đạt từ li từ tí. Chúng ta không thể một lượt một phút, một giây có thể giải quyết tất cả những sự trước ô trong nội tâm, nội tạng. Nhiều bạn ngồi thiền vẫn thấy mình tỉnh táo là cái phần dâm trực chưa giải tỏa hoàn toàn thành thử nó vẫn lưu vọng

trong nội tâm. Chúng ta lúc ngồi thiền phải đỡ ngủ, trong mê có tỉnh. Rồi chúng ta mới thấy rõ được phần thanh điền đi ra được bao nhiêu. Nếu mà phần thanh điền được ra nhiều thì trong mê có tỉnh. Lúc đó, chúng ta mới thấy rằng phần âm ô của nội tạng được khai triển đi lên, thay vì vọng động ở phía dưới. Chúng ta cố gắng thanh tịnh.

“Góp công xây dựng cơ phòng”: Góp công, cái công lao của mình, phải đầy công, công phu mới

xây dựng được cơ phòng của cơ thể được. Nếu chúng ta không đầy công công phu, chúng ta cứ dung dưỡng sự yếu hèn thì lúc đó bị ngoại xâm. Chúng ta tịnh mà không được mê, rồi nó vọng động thêm.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

MỘT CÁCH THANH LỘC ĐƠN GIẢN & DỄ DÀNG ÁP DỤNG

Các bạn thân mến,

Nhân dịp đi uống cà phê họp mặt với vài thân hữu, sau hơn cả năm không gặp vì đại dịch Covid-19, tôi thấy một chị bạn người thon thả hẳn đi, dù cách đi hơn năm nghe chị than là mập quá dù cũng đi bộ và tập thể dục hàng ngày. Hỏi ra mới biết là chị đã áp dụng công thức ăn kiêng và giảm cân của bác sĩ đông y Nguyễn Đức Cường, ở Nam Cali. Chị cho biết là đã áp dụng cách ăn này trong một tuần thì thấy xuống 7-8 pounds, sau đó vì thấy cũng dễ ăn và dễ nấu nên chị nấu và ăn tiếp mỗi tuần hai hay ba lần. Người gởi cho chị công thức này đã giữ được thân hình gọn đẹp từ 4 năm nay do vài tháng thì ăn kiêng một tuần, còn thì tiếp tục ăn mỗi ngày một lần thay vì ba lần như trong thời gian ăn kiêng.

Nhân đang mùa dịch, cũng ít đi đâu, nên tôi xin công thức đó về và đi chợ mua các thứ rau về nấu ăn thử để xem kết quả, cũng như xem cái vị nó ra sao.

Công thức thanh lọc này chỉ là món súp gồm 6 vị và rất dễ nấu, cũng như dễ ăn, chẳng tốn hao bao nhiêu.

Món súp gồm: 1 củ hành tây lớn, 2 quả cà chua, 2 quả ớt chuông xanh (*belly pepper*), 2 bẹ cần tây (*celery*), 2 củ cà rốt, ½ trái bắp sù (*cabbage*). Tôi rửa sạch, xắt vừa ra để cho vào nồi cho gọn, rồi đổ đầy nước vào mà nấu. Sau khi sôi thì vặn lửa nhỏ xuống cho đến khi rục. Riêng tôi để cho dễ ăn, chờ khi nguội tôi cho vào máy xay sinh tố xay nhuyễn, rồi cất trong tủ lạnh ăn dần. Tính ra nồi súp này tôi tốn từ \$5-\$10, và ăn được trong bốn ngày. Mỗi ngày ăn ba lần, mỗi lần một tô. Bên dưới là nguyên văn công thức của bác sĩ đông y Nguyễn Đức Cường cùng các lời dặn dò, các bạn nhớ xem cho kỹ trước khi áp dụng nha.

Sau đây là kinh nghiệm của riêng tôi và cô hàng xóm Thanh-Dan vì cả hai đều tò mò muốn xem thực hư thế nào.

1. **Cô hàng xóm:** sau 3 ngày thì sụt 3 pounds, sau 7 ngày thì sụt 5 pounds. Vốn hay bị chứng đầy hơi, nay có vẻ giảm bớt nên đã sẵn sàng ăn tiếp mỗi ngày một lần vào bữa ăn tối.
2. **Bản thân:** sau 3 ngày tôi sụt 4 pounds, sau 7 ngày thì sụt 7 pounds từ 141 xuống còn 134

pounds. Vòng eo cũng bớt được một hai nấc trên sợi dây nịt thường dùng. Tôi thấy cách ăn này cũng có lý, dễ ăn và cũng dễ làm nên dự tính sẽ thanh lọc mỗi tháng một lần, những ngày còn lại thì sẽ ăn mỗi ngày một tô. Mục đích là đỡ mất công nấu nướng, dễ ăn và giữ người cho khỏe để có thể tiếp tục con đường đang đi được nhẹ nhàng.

3. **Bác sĩ Cường:** Tôi có liên lạc với bác sĩ Cường và anh có tâm sự là chính bản thân anh cũng áp dụng công thức này trong hai tuần liên tục và sụt được 15 pounds. Sau đó anh ăn lại, nhưng ít hơn so với bình thường, sức khỏe vẫn ngon lành, và mấy năm nay không bị lên cân như trước.
4. **Một bệnh nhân:** Bác sĩ Cường cho biết một bệnh nhân của anh đã áp dụng công thức ăn kiêng này trong ba tháng liên tục, cứ hai tuần "ON" thì một tuần "OFF" và đã sụt được 60 pounds (*không hiểu người này nặng bao nhiêu trước đó*).

Xin được lưu ý các bạn gầy ốm, hay đang bị tiểu đường thì nên cẩn thận đừng để quá đói vì cách ăn này ngoài chuyện làm giảm mỡ, cũng làm giảm đường khiến lượng đường trong máu xuống quá thấp làm bạn có thể xây xẩm, đổ mồ hôi, run tay run chân, v.v.

So với công thức thanh lọc mà tôi đã từng giới thiệu cách đây hơn 20 năm, uống nước chanh với "maple syrup" thì phương pháp này dễ dàng, ít tốn kém và an toàn hơn rất nhiều. Riêng các bạn đang ăn chay thì cứ việc thay thế các loại thịt cá bằng đậu hũ vào những ngày 4,5,6.

Chúc các bạn thành công, người sẽ nhẹ nhàng và thon gọn hơn như mong muốn.

Nguyễn Đức Trọng
(tdnguyen97266@yahoo.com)
VA ngày 26/6/2021

<<< **trích nguyên văn bài viết của bác sĩ đông y Nguyễn Đức Cường** >>>
MỘT CÔNG THỨC ĂN KIÊNG GIẢM CÂN

A. SÚP CẦN BẢN:

Thành phần gồm có:

- 1 củ hành tây lớn
- 2 quả cà chua (*hay 2 hộp cà chua*)
- ½ cái bắp cải
- 2 trái ớt chuông xanh (*bell pepper*)
- 2 bẹ cần tây
- 6 củ cà rốt.

(*Chú thích: Có thể tăng gấp đôi cân lượng trên để ăn được trong 4 hoặc 5 ngày*)

Uớp tất cả các món trên với một chút muối, nấu sôi trong vòng 10 phút, sau đó để lửa nhỏ riu riu, cho đến khi nhừ. Sau đó, nếu muốn, có thể dùng máy xay, xay cho súp trở nên nhuyễn, rồi cho vào bình thủy để mang đi làm, và rót ra chén ăn bất kỳ lúc nào thấy đói.

Cũng có thể để nguyên trạng, cho vào bình thủy mang theo đi làm và ăn bất kỳ lúc nào muốn. Loại Súp này, ăn càng nhiều càng tốt, càng ăn, càng làm giảm nhiệt lượng (*calories*) trong cơ thể. Nhưng nếu chỉ ăn như thế, cơ thể sẽ đi tới tình trạng thiếu dinh

dưỡng, vì thế, chúng ta cần theo một công thức Ăn Kiêng 7 ngày sau đây.

B. 7 NGÀY ĂN KIÊNG:

Ngày 1: Ăn toàn trái cây, ngoại trừ Chuối, Cantaloup và Dưa Hấu. Đó là những loại trái cây ít nhiệt lượng. Trong ngày này, chỉ ăn Súp và Trái cây, uống các loại nước không đường như nước Trà, nước Dâu, hay nước lọc bình thường.

Ngày 2: Ăn toàn Rau, cho đến khi thật no (*có thể dùng rau tươi, hay loại rau đóng hộp*). Không ăn các loại Đậu, Hạt, hay Bắp. Ăn Rau với Súp. Và trong buổi tối, hãy thưởng thức một củ Khoai Tây nướng, với Bơ. Không ăn một loại trái cây nào cả trong ngày này.

Ngày 3: Kết hợp cách ăn của hai ngày 1 và 2. Ăn Súp, Rau, và các loại trái cây nào quý vị thích, ngoại trừ Chuối, Cantaloup và Dưa Hấu. Không ăn Khoai Tây nướng. Nếu ăn đúng theo công thức đến hết ngày thứ 3 này, và không hề "ăn gian", chúng ta sẽ sụt từ 5 đến 7 lbs.

Ngày 4: Ăn Chuối và Sữa không béo (*skimmed milk*). Ăn từ 3 đến 6 quả chuối, Súp, và uống nước càng nhiều càng tốt trong ngày này. Vẫn biết rằng, Chuối và Sữa đều có nhiều nhiệt lượng, và chứa nhiều carbohydrate, nhưng đặc biệt trong ngày này, cơ thể chúng ta rất cần chất potassium, carbohydrate, protein, và calcium, để không bị thêm chất ngọt.

Ngày 5: Thịt Bò, Gà hay Cá và Cà chua. Hôm nay, chúng ta có thể thưởng thức từ 10 đến 20 ounces thịt bò, 5 trái cà chua tươi (*hoặc một hộp cà chua*). Cố gắng uống từ 6 đến 8 ly nước lọc, để tẩy hết chất acid uric trong cơ thể. Hôm nay, quý vị hãy nhớ ăn Súp ít nhất là một lần.

Ngày 6: Thịt Bò, Gà, hay Cá và Rau. Hôm nay, quý vị hãy ăn cho đến khi thật no, thịt bò, gà, cá với rau. Nếu muốn, có thể ăn hai miếng steaks với rau xanh. Nhưng không được ăn khoai tây, và hãy nhớ, ăn Súp ít nhất một lần.

Ngày 7: Ăn Gạo Lứt (*brown rice*), và Rau. Uống nước trái cây, không thêm đường.

Sau ngày thứ 7, nếu quý vị đã tuân theo công thức Ăn Kiêng này, thể trọng sẽ sụt đi từ 7 đến 10 pounds (*khoảng 2.2 kg đến 4.5 kg*). Nếu đã sụt đi 10 lbs, quý vị có thể ngưng 2 ngày, trước khi trở lại ngày 1, để bắt đầu chu kỳ thứ 2. Nếu muốn, quý vị có thể ăn theo công thức trên liên tục, không cần ngưng 2 ngày. Tuy nhiên, sau khi áp dụng cách Ăn Kiêng này 2 tuần lễ, quý vị nên ngưng 1 tuần (*để ăn bình thường như trước*), sau đó tiếp tục lại chu kỳ 7 ngày trên.

Với một nghị lực dồi dào, quý vị hãy theo chương trình Ăn Kiêng này, bao lâu theo ý muốn. Việc Ăn Kiêng này nhằm “đốt cháy” và tiêu Mỡ một cách nhanh chóng, và điều tuyệt diệu là cơ thể sẽ đốt đi nhiều nhiệt lượng hơn là đem vào, đồng thời, thanh lọc được những cặn bã, cho chúng ta một cảm giác khỏe khoắn khinh an lạ thường. Lưu

ý, việc Ăn Kiêng này không cho phép chúng ta uống bất kỳ một loại Rượu nào, vào bất cứ lúc nào (*trong trường hợp muốn uống rượu, hãy ngừng Ăn Kiêng trước 24 giờ đồng hồ*).

Mỗi cơ thể có một tình trạng, cũng như hệ thống tiêu hóa hoạt động khác nhau, nên kết quả sẽ tùy theo từng người. Đến ngày thứ 3, chúng ta sẽ có nhiều nghị lực hơn khi mới bắt đầu, tất nhiên, nếu không “ăn gian”. (*Nhưng, sau nhiều ngày Ăn Kiêng, nếu thấy việc đại tiện có sự thay đổi, hãy ăn một chén thức ăn có chất cám hay chất xơ*).

Hoàn toàn không ăn Bánh Mì, hay những thức uống có chất xơ (*carbohydrate*), kể cả các loại nước diet. Quý vị hãy uống các loại trà lá không đường, cà phê đen không đường, ăn các loại trái cây không ngọt, các loại nước dầu đại, và sữa không béo (*skimmed milk*).

Súp có nhiệm vụ căn bản là “đốt” chất mỡ, nên hãy ăn bất kỳ lúc nào thấy đói. Ăn bao nhiêu tùy thích, và hãy nhớ, càng ăn bao nhiêu, càng sút cân bấy nhiêu. Không bao giờ ăn đồ chiên và bánh mì. Nên ăn gà luộc hơn là thịt bò (*tuyệt đối không ăn da gà*).

Cuối cùng, các loại thuốc quý vị đang dùng theo toa Bác sĩ (*nếu có*), không ảnh hưởng gì đến việc Ăn Kiêng này. Hãy duy trì chương trình này bao lâu quý vị muốn, và chắc chắn, sẽ thấy nhiều khác biệt trong tinh thần lẫn thể chất. Nếu thích, quý vị có thể ăn cá hấp, thay vì thịt bò, trong những ngày 5 và 6. Tuy nhiên, ăn thịt bò vẫn tốt hơn trong những ngày này, vì cơ thể chúng ta cần bù đắp protein với hàm lượng cao.

Chúc quý vị thành công !

NGUYỄN ĐỨC CƯỜNG, L.Ac., Ph.D.
Sưu tầm và biên soạn.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP và THIỀN HỌC (phần 2)

Kính thưa bạn đạo,

Trong sách **“PHẬT sự trống rỗng của trái tim”** viết: Người thầy đích thực đơn giản lấy mọi thứ đi cái mà bạn không có và bạn tin là mình có, và ông ấy đưa cho bạn cái mà bạn đã có. Bạn đang có nhiều thứ cái mà bạn không hề có một tí nào, bạn chỉ tin rằng bạn đang có chúng. Vai trò của người thầy là vai trò của một nhà giải phẫu, cắt bỏ tất cả những cái không là của bạn và để lại chỉ phần cốt lõi - sự tồn tại vĩnh hằng...

Từ khi thiền trở thành cuộc cách mạng, một cuộc cách mạng của toàn bộ tính cách của bạn, nếu không nó không phải là thiền. Thiền giải phóng bạn khỏi chính bạn và mang lại một khuôn mặt mới, khuôn mặt đầu tiên mà chúng ta đặt tên là Phật... Bukki nói, Vì thế sự hướng dẫn là những người chưa từng vào công án một cách hoàn toàn thì phải như thế, còn những người đã từng học công án một thời gian thì phải vứt bỏ nó...

Trong quyển sách **“Lời Thiền”** viết về công án như sau: *“Công án là một kỹ thuật tương đối mới, có từ thế kỷ thứ mười, bắt nguồn từ “vấn đáp”, nghĩa là “hỏi và trả lời” giữa thầy và trò. Công án là một câu hỏi, một vấn đáp nêu ra không mang tính chất luận lý và cách giải đáp không dựa vào lý trí. Đây cũng là một công việc thuộc phần não trong, chứ không phải của vỏ não, câu trả lời không hề mang dấu vết của óc suy luận. Chư vị thiền sư thường nhắc nhở không nên dùng lý trí biện giải công án mà phải hiểu bằng “trực giác”.*

Thiền công án rất thịnh hành trong Thiền tông Phật giáo Đại thừa Trung quốc là một phương tiện tuyệt vời đánh thức tâm linh, có công năng như làm vật mỗi lửa cho đèn tâm bật sáng *“kiến tánh thành Phật”*.

Sách **“PHẬT sự trống rỗng của trái tim”** viết tiếp: Bạn đạt được tự do bởi việc **“biết”** nó. Cái **“biết”** này không giống như sự hiểu biết của kiến thức. Cái **“biết”** này là một sự biến đổi. Bạn đã chuyển từ tâm trí tới vô trí. Bạn đã chuyển từ cơ thể sang không cơ thể. Bạn chuyển từ hình dạng sang không hình dạng. *Sự vô trí được làm sáng tỏ có thể sáng và trong sạch hơn bất cứ tấm gương nào và nhận “biết” tỏa sáng, tất cả mọi ý nghĩ hòa tan*

trong sự chiếu sáng đó mà không để lại một dấu vết nào.

Thiền chỉ là cái nhìn thoáng qua, và sau đó hãy mang nó ra công việc của bạn. Dần dần cái thoáng qua đó sẽ bắt đầu lan tỏa ra trong từng hành động của bạn, trong sự yên lặng của bạn, trong bài hát của bạn, trong điệu nhảy của bạn. Không có vấn đề gì và không có nguy hiểm nào trong việc làm mọi thứ một cách thoải mái, nhưng mọi người làm mọi thứ một cách rất căng thẳng. Họ làm mọi việc một cách trầm trọng. Và điều đó làm hỏng toàn bộ trò chơi...

Hãy hồi tưởng lại trong công việc hằng ngày của bạn xem bạn là ai. Hãy để bên trong của bạn ảnh hưởng đến các hoạt động của bạn, cử chỉ của bạn, ngôn ngữ của bạn, các mối quan hệ của bạn. Không cần thiền hai tư trên hai tư giờ... Không cần lẳng phí hai mươi tư giờ và trở thành kẻ ăn bám. Và khi bạn trở thành kẻ ăn bám xã hội... Bạn không thể nói một điều nhỏ nào chống lại sự mê tín dị đoan...

Chỉ tập trung kinh nghiệm, niềm vui, sự phúc lạc, và quay trở về. Hãy quay trở về với vị Phật của bạn như hương thơm ngát quanh bạn, và sau đó hãy quan sát, trong cuộc sống hằng ngày của bạn, trong công việc, trong tất cả mọi thứ, chỉ đứng ngoài quan sát, hãy nhớ điều đó. Bạn có thể chặt củi, hay múc nước từ giếng như một vị Phật...Hãy là một vị Phật, chỉ đừng là kẻ phô trương. Đừng cố gắng chứng minh cho người khác rằng bạn là một vị Phật – đó là những gì mà người điên làm. Chỉ bạn biết rằng mình là một vị Phật là đủ. Bạn không phải chứng minh cho hàng xóm rằng mình thật sự là một vị Phật.

Tiếp tục quay vào trong. Bất cứ khi nào bạn tìm thấy một khoảnh khắc quay vào, hãy quay vào. Và một hành động đơn giản như thế để quay vào trong – không cần sự giúp đỡ. Không cái thang nào là cần thiết...Chỉ nhắm mắt lại và nhìn vào trong. Ngồi trên xe buýt, đi trên tàu hỏa...bạn có thể làm điều đó bất cứ lúc nào, và dần dần bạn thậm chí không cần nhắm mắt. Sự hồi tưởng đơn giản vẫn giữ nguyên, theo dòng của nó.

Và hãy nhớ, cuộc sống là một trò chơi... Một khi bạn hiểu nó như một trò chơi, một sự khô hải

sâu sắc tự nó nảy sinh theo. Chiến thắng không phải là vấn đề; vấn đề là chơi một cách toàn bộ, vui mừng, nhảy múa... Những gì được gọi là khô hải rất cần thiết trong sự tìm tòi về sự tồn tại của riêng bạn. *“Hãy làm mọi thứ một cách thoải mái, Bokko nói, và tôi không nỗ lực, sau một thời gian bụi bặm của ý nghĩ, bên ngoài và bên trong, lắng đọng một cách tự nhiên, và gương mặt thật tự nó hiển lộ”*.

Khi tôi nói với bạn rằng thiền không là gì cả ngoài sự vô suy nghĩ, bạn có thể hiểu lầm tôi. Bạn không phải làm gì để trở thành vô suy nghĩ, bởi vì bất cứ điều gì bạn làm sẽ lại là một ý nghĩ. Bạn phải học để thấy quá trình của sự suy nghĩ, đứng bên lề đường như thể mọi cái đi qua đều không ảnh hưởng đến bạn. Chỉ là giao thông bình thường - nếu bạn có thể lấy ý nghĩ theo cách mà chúng không liên quan đến bạn, thì thật dễ dàng, chậm rãi, hàng loạt ý nghĩ, cái đã theo đuổi bạn hàng nghìn năm biến mất.

Tại sao không ném bỏ chúng đi? Nhưng bởi hành động ép buộc chúng, bạn đang cho chúng sự nuôi dưỡng, bạn đang chú ý đến chúng và bạn đang làm chúng quan trọng, quá quan trọng đến nỗi nếu không ném chúng đi, bạn không thể thiền... Bạn nghĩ rằng rất khó có thể tự do khỏi ý nghĩ... ..bạn tiếp đưa chúng sự chú ý một cách nghiêm trọng, bạn đang cho chúng năng lượng... Bạn càng ném nó đi nó càng bật trở lại! Nó sẽ tận hưởng cuộc chơi, và bạn cuối cùng lại bị đánh bại. Bạn đã đi sai đường...

Chỉ cố gắng ném bỏ bất cứ ý nghĩ nhỏ nào, bạn sẽ thấy nó khó như thế nào. Chỉ không dính líu, đó là điều dễ nhất trên thế giới, nhưng nó phải được làm đúng cách. Cách đúng là chỉ đứng bên cạnh... Xe cô tiếp tục chạy - hãy để nó đi. Đừng tạo nên bất cứ sự đánh giá nào về xấu hay tốt, đừng phê bình. Đó là những gì có nghĩa là thoải mái. Tất cả chỉ có thể thôi. Với không nỗ lực đó là điều cần phải nhớ, bởi vì khuynh hướng tự nhiên là điều đó nếu chúng ta trở thành vô suy nghĩ, tại sao không ép buộc các suy nghĩ? Bạn phải hiểu một điều đơn giản, rằng chú ý là tức là nuôi dưỡng... Nếu bạn không ra bất kỳ sự chú ý nào, chúng không có bất kỳ cách nào khác để nhận năng lượng, thì các ý nghĩ tự chúng bắt đầu chết...

Một thiền nhân phải nhớ rằng không được đấu tranh với ý nghĩ. Nếu bạn muốn chiến thắng thì đừng đấu tranh. Nó là một kinh nghiệm đơn giản. Nếu bạn muốn chiến thắng, một cách đơn giản hãy đừng đấu tranh. Ý nghĩ sẽ tới như thường lệ. Bạn hãy chỉ theo dõi, hãy chỉ ẩn náu đằng sau tấm màn

của bạn; hãy để chúng tới và đi. Chỉ đừng dính dáng gì đến chúng. Toàn bộ vấn đề là việc không dính líu vào theo bất cứ cách nào - phê phán hay chỉ trích, bất cứ sự đánh giá nào, tốt hay xấu. Đừng nói bất cứ điều gì, tuyệt đối chỉ đứng bên ngoài quan sát và cho phép tâm trí vận động theo thói quen của nó..

Ý nghĩ đến hay đi cũng không có điều gì khác nhau cả, hãy để cho ý nghĩ chảy theo dòng riêng của chúng, và bạn chỉ đứng bên ngoài quan sát. Từ “quan sát” đơn giản nghĩa là một chiếc gương, phản chiếu và không tạo nên bất cứ sự bình phẩm nào. Không có chiếc gương nào tạo nên sự bình phẩm cả. Không có chiếc gương nào nói với bạn là: “Aha, trông mới đẹp làm sao!”. Nó không quan tâm tới việc bạn đẹp hay xấu, bạn bình thường hay bạn điên, bạn đứng bằng chân hay bằng đầu. Chiếc gương không tạo ra sự khác biệt nào, chiếc gương đơn giản chỉ phản chiếu.

Và trong quyển sách **“PHẬT sự trống rỗng của trái tim”** còn viết rằng: Chúng ta không làm mất tâm trí; chúng ta phải vượt lên tâm trí, và sử dụng tâm trí từ không gian vượt lên trên sự tồn tại đó. Tâm trí là một cơ chế tốt, chúng ta không chống lại tâm trí. Chúng ta đơn giản không muốn tâm trí là kẻ thống trị, là người chủ. Chúng ta muốn sự nhận biết là người chủ và tâm trí chỉ là nhân viên, chỉ là người hầu. Thiền Zen không hề muốn bạn từ bỏ thế giới, mà từ bỏ tâm trí của bạn có thể tìm thấy sự trống rỗng của trái tim. Sự trống rỗng của trái tim là sự thuần khiết của bạn, là bản tính ban đầu của bạn. Sự trống rỗng của trái tim là cánh cửa dẫn tới vũ trụ và cái vĩnh hằng.

Hãy thư giãn, và chỉ quan sát cơ thể, tâm trí. Bạn vẫn còn là người quan sát. Chỉ là người quan sát. Cơ thể của bạn được sanh ra và chết đi. Tâm trí của bạn thay đổi vào mọi khoảnh khắc. Chỉ người quan sát này là sự vĩnh hằng của bạn. Hãy nhớ điều đó. Hãy nhắc nhở chính bạn về điều đó. Người quan sát là một tấm gương. Nó đơn giản quan sát và giữ rỗng không. Chiếc gương không lưu giữ nội dung nào. Mọi thứ đến và đi, chiếc gương không bám dính tới bất cứ thứ gì. Chiếc gương không ủng hộ hay chống đối điều gì cả. Nó không có ý niệm về cái gì đứng trước nó...

Và dần dần làm cho nó thành điều thông thường của bạn, thành kinh nghiệm sống một cách đơn giản, chỉ như việc thở. Bạn không phải làm bất cứ nỗ lực nào. Bạn hòa tan vào đại dương tâm thức, bạn đang ở nhà, nhận ra rằng cái bạn mang theo từ lúc bắt đầu, qua hàng ngàn kiếp sống, nhưng bạn

chưa bao giờ nhìn vào nó...chưa bao giờ nghiên cứu về nó, chưa bao giờ tôn vinh nó. Nó là kho báu đáng giá nhất trong bạn. Nó là quyền của bạn, quyền thừa kế của bạn...

Hãy quay trở lại, và mang theo bạn tất cả hương thơm mà bạn nhận được. Hãy ngồi xuống một cách chậm rãi, duyên dáng như một vị Phật, trong một vài giây. Khi vị Phật của bạn là cái tự nhiên đó...Điều này sẽ trở thành phong cách sống của bạn. Bạn đã tìm thấy chân lý... Tôi không muốn bắt cứ đệ tử nào nữa. Tôi muốn mọi người trở thành Phật, thành vị thầy của chính mình...

Tất cả những người mộ đạo đều quay vào trong và tìm kiếm chính bản thân mình, và bằng cách này vượt lên trên mọi phiền muộn. Quay vào trong nghĩa là toàn bộ hai tư giờ, và trong mọi tình huống, xuyên qua, từng bước một, xuyên qua các lớp bao phủ cái tôi, ngày càng sâu hơn, để tới một nơi mà không miêu tả được. Đó là khi ý nghĩ chấm dứt và phân biệt ngừng lại, khi cách nhìn sai lầm và các ý tưởng tự chúng biến mất mà không bị điều khiển nữa; khi, không được tìm kiếm nữa, hành động chân thực và sự thôi thúc chân thực tự xuất hiện. Đó là khi một người có thể biết sự chân thực của trái tim là gì.

Điều đầu tiên là hai mươi tư giờ một ngày, phải nhớ những gì bạn tìm thấy trong thiền. Bạn sẽ lại quên, nhưng khoảng trống của những lần quên sẽ ngắn và những lần nhớ sẽ trở nên dài hơn. Dần dần khoảng trống của sự quên sẽ biến mất. Sẽ đến một lúc khi bạn là toàn bộ vòng tuần hoàn của sự nhớ, hai tư giờ. Thậm chí trong giấc ngủ của bạn bạn biết bạn là một vị Phật.

...Daio nói, *“Đừng lo lắng về thời đại cũ. Chỉ đi bằng con đường của sự sống, từ nơi cuộc sống của bạn đang đến”*. Từ bất cứ nơi nào chỉ ra cuộc sống của bạn đang nảy sinh, đó là con đường của sự sống. Nó không bên ngoài bạn. Bạn phải đào sâu bên trong chính mình để tìm ra gốc rễ và cách nối bạn với sự tồn tại của vũ trụ. Nó đơn giản là việc của nội tâm... – đừng hỏi tôi và đừng hỏi ai rằng con đường của sự sống là gì? Hãy nhắm mắt lại và tự mình thấy con đường của sự sống là gì. Bạn đang sống – đó là điều chắc chắn; nó được chứng minh bằng câu hỏi của bạn.

Dịp khác Daio nói với Kusho: nguyên nhân và điều kiện của những người đã giác ngộ là không tách rời công việc hằng ngày. Không có sự khác biệt giữa ở đây và ở đó. Nó tràn ngập quá khứ và hiện tại, tỏa sáng qua thiên đường, phản chiếu

xuống trái đất. Đó là lý do tại sao nó được nói rằng mọi thứ trong hàng ngàn niên kỷ vẫn đúng trong hiện tại.

Chúng ta cũng có gốc rễ, nhưng chúng ta không nhìn thấy. Zen không là gì ngoài sự khám phá ra gốc rễ của chúng ta. Người biết gốc rễ của mình được gọi là Phật... Bạn đang thờ. Hãy chỉ nhắm mắt lại và tìm ra nơi nào những cái nhánh được nối với thân, và nơi nào những gốc rễ được giấu trong năng lượng vũ trụ... Đây là con đường của cuộc sống và không người nào có thể chỉ nó cho bạn. Bạn phải tìm ra nó. *Hãy chỉ đi bằng con đường của cuộc sống mà chính bạn nhìn thấy, đi về phía đông, đi về phía tây, giống như con chim ưng bay liệng trên bầu trời. Đừng lo lắng – nó dẫn dắt đi bất cứ nơi nào, thì hãy đi. Cuối cùng nó sẽ mang đến trung tâm của sự tồn tại.*

Thư giãn, hãy tiếp tục...Cơ thể sẽ đang chết, hãy nhìn cơ thể như một xác chết, chỉ như thể tâm trí sẽ rời bỏ. Chỉ người theo dõi là ở bên bạn mãi mãi. Nó là điều bản chất, nhưng người theo dõi không phải là cái tôi. Nó không phải cái gì cả. Nó là trái tim trống rỗng, nó là cánh cửa của vũ trụ. Hãy để kinh nghiệm chìm sâu vào trong tế bào của bạn, bởi nó là cách sống của bạn. Nó phải có mặt trong từng hành động của bạn. Suốt ngày đêm bạn phải mang sự hồi tưởng mình về Phật tính của bạn, và điều này sẽ biến tất cả các hành động và phản ứng của bạn... Chúng ta đơn giản chỉ làm thức tỉnh Phật tính... Và tất cả đạo đức, sự tin tưởng, tội lỗi, và sự trung thực, theo sau sự hồi tưởng về Phật tính của bạn như một cái bóng.

Hãy trở lại, nhưng trở lại như một vị Phật với không một chút do dự nào. Hãy mang theo kinh nghiệm về bên trong trung tâm của bạn. Ngồi xuống trong vài giây, không một chút miễn cưỡng, như một vị Phật. Nó là quyền của bạn, quyền thừa kế của bạn. Nó không giống như sự thành tựu, nó chỉ là sự nhớ lại của một ngôn ngữ bị lãng quên.

Bạn là một vị Phật dù bạn có biết hay không. Biết nó thì tốt hơn bởi sau nó sẽ biến đổi toàn bộ cuộc đời bạn, mang đến những niềm vui mới, những bông hoa mới, mang tới niềm phúc lạc mới, những hiểu biết mới, sự tươi sáng mới và những tri giác mới. Đó là một sự thay đổi hoàn toàn.

...Daikaku nói: *“Thực hành thiền Zen không phải làm sáng tỏ sự khác biệt về các khái niệm mà gạt bỏ những cách nhìn, quan điểm”*. Sannysin của chúng tôi không bỏ một điều gì trong thế giới. Mọi thứ đều đẹp cả. Nếu không quên rũ bạn thì mọi thứ

đều sai đối với bạn. Hãy đi vào trong. Đầu tiên hãy tìm kiếm và đạt tới ngọn nguồn sự tồn tại của bạn, cuộc sống của bạn. Một khi bạn đã nắm bắt được gốc rễ của sự tồn tại của mình, vậy thì hãy đi ra và mở mắt và bạn nhìn thấy một thế giới giống như thế nhưng với một màu sắc mới, với một cảm xúc mới, với một tình yêu mới, với một vẻ đẹp mới. Thế giới không còn giống như cũ nữa bởi bạn không còn giống như cũ nữa. Bởi việc biến đổi chính bản thân mình bạn đã biến đổi toàn bộ thế giới.

Điều này là tuyệt đối đúng khi Phật Thích Ca nói, “Khoảnh khắc tôi trở nên giác ngộ toàn bộ thế giới trở nên giác ngộ. Mọi thứ hiện ra trước tôi như một vị Phật, cả khi thức cũng như ngủ. Tôi có thể nhìn, thậm chí trong những bông hoa hay ngọn cỏ hay những viên đá những vị Phật tiềm ẩn”.

Ghi chú: Viết đến đây tôi chợt nhớ có lần bạn đạo kể cho nghe câu chuyện liên quan đến sự làm

việc của Đức Thầy trong điên giới: “*có một bạn đạo hỏi Đức Thầy mỗi lần đệ tử lâm nạn thì Thầy biết nơi đâu để cứu độ? Đức Thầy dạy quả địa cầu này đối với người tu ví như trái chanh...*”. Để làm sáng tỏ phần nào bốn chữ “*Phật Pháp vô biên*”, tôi xin ghi lại lời Đức Phật dạy trong kinh sách nguyên văn như sau: “*Phật đã từng nói khi ta biến mất, ta nhìn thấy các vì sao trong ta, bình minh, hoàng hôn, những đêm trăng tròn - mọi thứ ở trong ta, không ở ngoài ta. Chính biên giới của ta đã giữ chúng ở ngoài. Bây giờ biên giới không còn nữa; mọi thứ đã rơi xuống. Bây giờ ta là cái toàn thể*”. (Xin xem tiếp phần 3).

Không văn Cúc, ngày 8 tháng 7 năm 2021

Ghi chú: Trích lại trong “*Lời Thiền*” và “*Phật sự trống rỗng của trái tim*”.

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cha của bạn đạo Cát Nhựt, Sóc Trăng là cụ ông Trịnh Bảnh Sanh, từ trần vào lúc 11 giờ 05 phút ngày 6-7-2021 (*nhằm ngày 27 tháng 5 năm Tân Sửu*), hưởng thọ 66 tuổi tại xã Thạnh Phú, huyện Mỹ Xuyên, tỉnh Sóc Trăng, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Cát Nhựt thành thực cảm ơn.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Đức Thầy thương nhớ !

Hôm nay nhân dịp di tư qua dự Đại Hội và được gặp Đức Thầy, con có đôi lời kính chúc sức khỏe của Đức Thầy luôn dồi dào.

Nghe nói Đức Thầy bị bệnh tiểu đường có đúng không? Theo con thấy cây nha đam (có tên là cây Lô Hội, Aloee) có thể trị được bệnh ung thư cũng như tiểu đường. Cách uống : gọt gai hai bên bỏ, sát nhuyễn quay như sinh tố để mật ong vào cho dễ uống (3 bẹ nha đam để khoảng 2 muỗng canh mật ong).

Thường không ngủ được là con nghĩ về Đức Thầy, không biết Đức Thầy đang làm gì? Đang thờ chiều mình... hay thuyết pháp cho bạn đạo nghe để thức tâm.

Đức Thầy có khuyên con niệm Phật Di Đà để mở đại trí, có phải là niệm trên đỉnh đầu, có đúng không? Theo con hiểu nguyên lý NMADDP là Đức Thầy nói cây cỏ cũng nằm trong nguyên lý NMADDP, ví dụ như sau :

- Nam là lửa, có nghĩa là cây cỏ hấp thụ được ánh nắng mặt trời.
- Mô là không khí, có nghĩa là sự trao đổi khí giữa oxy và carbonic.
- A là nước, có nghĩa là rễ cây hút nước.
- Di là phát triển, tức là cây cỏ lớn lên.
- Đà là màu sắc, tức là cây ra hoa kết quả xanh đỏ tím vàng.
- Phật là linh cảm, có nghĩa là ta ăn, và cả nhận được chua cay ngọt đắng.

Còn con hiểu về con người là :

- Nam là lửa, nhờ lửa nấu cơm cho ta ăn.
- Mô là không khí tức là hít thở.
- A là nước, là nhờ ta uống nước.

- Di là phát triển, tức là thân thể ta khỏe mạnh và lớn lên.

- Đà là màu sắc, tức là nhờ ta ăn uống cho nên mặt ta hồng hào hoặc xanh xao.

- Phật là linh cảm, có nghĩa là ta cảm nhận được sự nóng lạnh do thời tiết.

Không biết con hiểu như vậy có đúng không, xin Thầy minh giải thêm.

Cuối thư con xin kính chúc sức khỏe của Đức Thầy luôn dồi dào và vào được thiên đình giữ mình mãi mãi xứng đáng là chiến sĩ tình thương và đạo đức của Thượng Đế.

Con của Thầy,
H S

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 12/11/2002

H S,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 19/9/2002 được biết con vẫn khỏe mạnh và theo dõi đường tu và tự cảm thức được điều hay và cống hiến điều lành trong xây dựng cho chung.

Còn về tiểu đường thì người lớn tuổi nào không nhiều thì ít cũng phải có. Rất cần sự ăn uống cẩn thận tránh tất cả những món ăn ngọt có đường cát và thường xuyên niệm Phật và Chiều Minh để tránh sự nhức mỏi thường xảy ra.

Những gì con đã đề ra trong thư đều hữu ích, mong con tiếp tục thực hành.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 22 tháng 7 năm 1993
XỨ TÔI

Xứ tôi nhỏ bé trần gian
Phù sanh động loạn có anh chèo đò
Có cây, có lúa, có sò
Trên non dưới biển đều do ông Trời
Sống trong tiến hóa hợp thời
Có ăn có mặc có đời tạm vui
Chiến tranh động loạn rèn trui
Giúp hồn tiến hóa học mùi đạo tâm
Thức hồn tự thức xuyên tằm
Trong vòng nguyên lý siêu âm của Trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Dù cho duyên nợ cuộc đời khổ đau
Tự mình thực hiện đổi trao
Vui ca chung hát muốn mau hòa bình
Câu văn chơn lý hành trình
Khai thông trí tuệ chính mình yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

47. CHUYỆN RƯỢU MẠNH (Tiền Thân Varuni)

Bậc thiện không làm hại...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một người phá hư rượu. Tương truyền bạn của ông Cấp Cô Độc là một người bán rượu. Kẻ ấy dự trữ một số rượu cay mạnh để bán cho quần chúng và họ trả bằng vàng và bạc. Quần chúng tụ họp đông đảo trong quán rượu. Kẻ ấy bảo người đệ tử học việc:

- Nay con thân, hãy lấy tiền trước khi giao rượu.

Sau khi ra lệnh như vậy, kẻ ấy đi tắm. Người đệ tử bán rượu cho quần chúng. Khách uống bảo nó đem cho họ muối và đường cục để vừa ăn vừa uống rượu. Thấy vậy, nó liền nghĩ: “Rượu chắc thiếu muối. Ta sẽ bỏ muối vào rượu”.

Nó liền bỏ độ một cân muối vào hũ rượu rồi rót rượu cho họ. Khi họ vừa uống một ngụm đầy miệng, họ liền nhổ ra và hỏi:

- Anh đã làm gì vậy?

- Các anh uống rượu đòi tôi đem muối lại. Thấy vậy, tôi bỏ thêm muối vào.

- Nay kẻ ngu kia, chú mày đã làm hư rượu ngon như vậy rồi.

Khách hàng chỉ trích người ấy, rồi lần lượt đứng dậy và bỏ đi. Người buôn rượu đi về, không thấy một người khách nào, liền hỏi những người uống rượu đã đi đâu rồi. Nó tường thuật lại sự việc. Người thầy của nó mắng nó:

- Nay kẻ ngu kia, mày đã phá hư rượu rồi!

Và ông đi báo cáo với ông Cấp Cô Độc. Ông Cấp Cô Độc nghĩ: “Đây là một câu chuyện hay

nhân nói”, liền đi đến Kỳ Viên đánh lễ bậc Đạo Sư, và thưa lại câu chuyện. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay Gia chủ, không phải nay kẻ học việc ấy mới là người phá hư rượu. Thuở trước, nó cũng là người phá hư rượu rồi.

Nói vậy xong, theo lời yêu cầu của ông Cấp Cô Độc, bậc Đạo Sư kể chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-lanại, Bồ Tát sanh làm người triệu phú ở Ba-lanại. Nương tựa vào Bồ Tát là một người sống với nghề buôn rượu. Sau khi tích trữ một số rượu mạnh, kẻ ấy bảo người đệ tử tên là Kondanna bán rượu rồi đi tắm. Trong khi người buôn rượu đi khỏi, người đệ tử đổ muối vào rượu, và vì vậy, liền đã phá hư rượu. Thầy của nó về, biết được nguyên nhân, liền báo cho người triệu phú rõ. Người triệu phú nói:

- Người thiện không làm hại, còn người ngu, dầu muốn làm điều tốt, lại làm điều có hại.

Và đọc thêm bài kệ này:

*Bậc thiện không làm hại,
Làm lành đem đến lạc,
Người ngu hại điều lành
Thật giống Kon-dan-na
Đổ muối vào bình rượu.*

Bồ Tát thuyết pháp với bài kệ này.

Bậc Đạo Sư nói:

- Đây Gia chủ, không phải nay nó mới là người phá rượu. Thuở trước, nó cũng là người phá hư rượu.

Sau khi nói xong, bậc Đạo Sư kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- Thuở ấy, kẻ làm hư rượu là kẻ làm hư rượu bây giờ còn vị triệu phú Ba-la-nại là Ta vậy.

(còn tiếp)

